

Jsi zvláštní

Michal David

1. Nejhezčí jsi, když se se mnou loučíš,
a proto také často odjíždím.
Jen abych slyšel, co si naporoučíš,
to kázání, abych snídal sám, co smím si dát, kdy se vrátit m
ám.

Nejvíc ti to sluší, když mě vítáš,
a proto se tak rychle vracím zpět.
Jen abych viděl, jak mě neodmítáš,
a říkáš "pojd', dost už hloupostí, teď už tě víc nikam nepust
ím."

R: Zvláštní, jsi zvláštní, jsi nádherná vlastně pokaždé,
proto zvláštní, proto tě mám rád.
zvláštní, jsi zvláštní, víš-li o jiných, tak mi ukaž kde,
ty nejsou zvláštní, nechci jiné znát.

2. Nejhezčí jsi, když se večer stmívá,
a proto se mi někdy táhne den.
Já nedočkavě na věže se dívám
a říkám si, ať jde slunce spát, ať přijde čas, který mám tak
rád.

Nejvíc ti to sluší za svítání,
a proto se tak rychle probouzím.
Já dívám se a nemám žádné přání,
mně postačí ranní zátiší, v němž právě já jsem ti nejbližší.

R: